ב"ה

לקט קטעים

משיחות שנת תשל"ו

אודות מבצע חינוך

והי"ב פסוקים ומאמרי חז"ל

CELEBRATING 50 YEARS

PESUKIM

CAMPAIGN

לקט קטעים

משיחות שנת תשל"ו

אודות מבצע חינוך

והי"ב פסוקים ומאמרי חז"ל

CELEBRATING 50 YEARS

PESUKIM

CAMPAIGN

יוצא לאור ע״י
משרד הי״ב פסוקים שע״י צבאות ה׳

ראש המערכת
חיים פיקרסקי

מערכת
יוסף שיינער, זלמן הרץ, אלי טייר

עימוד
זלמי וילהלם

פתח דבר

בקשר עם חמישים שנה (ה'תשל"ו-ה'תשפ"ו) לשנת החינוך, מבצע חינוך וי"ב הפסוקים ומאמרי חז"ל, מוציאים אנו לאור לקט קטעים משיחות שנת ה'תשל"ו על דבר ייסוד מבצע חינוך וי"ב הפסוקים, וכדי להקל על קהל החסידים ואנ"ש ללמוד ולהעמיק שיחות אלו באופן נוחה ומסודר, ובאופן דלימוד המביא לידי מעשה.

ואנו תקוה, שהשטורעם והעסק בזה, יוסיף ויגרום נחת רוח רב אל כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו, ויזדרז התגלות מלכנו, ויולכינו קוממיות לארצנו בגאולה האמיתית והשלימה, תיכף ומיד ממש.

משרד הי"ב פסוקים שע"י צבאות ה'

כ' חשון ה'תשפ"ו

יסוד שנת החינוך ומבצע חינוך

שנת החינוך - לדאוג שכל ילד יקבל חינוך יהודי

וואָס עפ"י מנהג המדינה - וכפי שיתבאר לקמן אַז דאָס האָט אַ מקור אין תורה - איז די כוונה בהנ"ל אז מ'איז מכריז אַז דער יאָר איז א שנה של חינוך, און מבצע חינוך, וואָס דאָס איז פארבונדן מיט דעם ענין פון "והגדת לבנך" - דער ענין החינוך, אז ס'זאל ניט בלייבן קיין איין בן אָדער בת וואָס דער ענין פון "והגדת" און "ושננתם" איז ניט נאָר צו אַ בן נאָר אויך צו אַ בת] וואָס וועלן ניט באַקומען א אידישער חינוך, און דאָס איז מען מכריז אַז דער יאָר איז די הדגשה אז מ'זאל זען אַז יעדער אידישער קינד זאָל באַקומען אַ חינוך עפ"י יהדות אמיתית.

*

מעלת הפעולה על ילדים

און דורך דעם וואָס מ'טוט אין דעם ענין פון חינוך בזמן הגלות, איז פונקט ווי דאָס איז געווען אין יצי"מ, אז מ'זאגט "הם הכירוהו תחילה", אז דוקא די קינדער וואָס זיינען געבאָרן געוואָרן בזמן הגלות, איז הם הכירוהו תחילה, און האָבן געזאגט "זה א-לי ואנוהו", און דאָס איז ניט געווען נאָר ביי זיי, נאָר דאָס האָט אויך גע'פועל'ט אַן עילוי אין משה ובנ"י ווי זיי זיינען געשטאנען בדרגתם איז ביי זיי געווען דער ענין פון יצי"מ

און דורך דעם שטעלט מען אויף צבאות הוי', און מ'גייט בנערינו ובזקנינו בבנינו ובבנותינו", "קהל גדול ישובו הנה", און מ'גייט מקבל זיין פני משיח צדקנו.

און ער האָט דעם תענוג און דער זכות צו זיין פון די צבאות הוי', און מ'גייט כאמור בנערינו ובזקנינו בבנינו ובבנותינו לקבל פני משיח צדקנו, בקרוב ממש.

***

לא לחסוך בכסף

און מ'זאל טאָן אין דעם אין אַן אופן אַז מ'זאל ניט מוותר זיין אויף געוויסע ענינים דערפאר וואָס ס'איז ניטא קיין געלט (ווי ס'איז געווען אזוינע פאלן אז מ'האט זיך גערעכנט דערמיט, און דערפאר האָט געפעלט דער ענין אָדער דער ענין), דאַרף מען זיך ניט רעכענען מיט דעם ווארום "לי הכסף ולי הזהב", וועט דער אויבערשטער געבן געלט וויפל מ'דארף האָבן.

(משיחת שבת פרשת אחרי, מברכים החודש אייר, ה'תשל"ו)

לשתף ילדים במבצע חינוך

וואָס דערפאר איז אויך דאָ די הצעה אז מ'זאל משתף זיין אין די מבצעים - ובמיוחד אין דעם מבצע חינוך - אויך עוללים ויונקים, און אט דעמולט וועט זיין דער להשבית אויב ומתנקם בתכלית השלימות, און אַ שעה אחת קודם וכו', מיט אַלע מעלות וואָס איז דא אין דעם.

וואָס מ'קען דאָס מסביר זיין, בדוגמא ווי ס'האט זיך גערעדט וועגן נרות שבת קודש, אז גלייך ווי א אידישע מיידעלע פארשטייט דעם ענין פון הדלקת הנר און דעם ענין פון שבת, איז א ענין גדול ביותר, זי זאָל אָנצינדן בער"ש די נרות שבת קודש, עד"ז נרות יו"ט, ביז אַז זי מאַכט אויף דעם אַ ברכה בשם ומלכות, און געבן צדקה לפנ"ז וכו'.

ילדים יכולים להשפיע כבר מגיל צעיר

עד"ז איז אויך דאָ פֿאַראַן די מעגלעכקייט - ווען מ'וועט זיך אין דערויף משתדל זיין אפי' אין א השתדלות קלה - אויף מצרף זיין קטנים וקטנות בישראל אין דעם ענין פון מבצע חינוך, ד.ה. אז גלייך ווי זיי זיינען באים לכלל פון עפעס האָבן הבנה והשגה אין אַ ענין פון אידישקייט, קענען זיי שוין טאָן אין דעם ענין פון חינוך, וואָרום ס'איז

דאָך בטבע פון קינדער אַז זיי זיינען זיך מתרועע (זיי חבר'ן זיך) מיט קינדער כגילו, אָדער אפי' אביסעלע עלטער אַדער אביסעלע אינגער, קען מען מסביר זיין - סיי א קליינעם אינגעלע סיי אַ קליינע מיידעלע - אַז זיי זאלן משפיע זיין אויף אַ חבר צי א חבר'טע מיט וועלכע ער טרעפט זיך, אדער בבית הספר אָדער בבית, אָדער אפי' ברחוב, אין די ענינים פון תורה ומצוותי', און ענינים פון אידישקייט, צו וועלכע ער האט שוין א שייכות.

חינוך אמיתי הוא על משך כל המעל"ע

אנהויבנדיק פון חינוך פון זיך אליין אַז דאָס זאָל זיין בתמידיות, וואָרום דער ענין החינוך איז דאָך נוגע ניט נאָר צו שעות קבועות ביום, נאר דער אמת'ער חינוך איז אַז ער איז מחנך זיינע קינדער אויך באכילתם ובשתייתם און ווי זיי זאלן שלאפן וכו', ווי מ'זעט דאס בפשטות ביי מחנכים אמיתים אז זיי איז נוגע ניט נאָר אַז דער קינד - דער תלמיד אָדער תלמידה - זאָל האָבן אַ סאַך ידיעות, און ידיעות כדבעי, נאָר ער איז זיי מחנך אויך אין הנהגה, ביז אַ חינוך ווי אזוי ס'זאל זיין זייער הנהגה באכילתם ושינתם וטיולם, און די אלע ענינים וואָס דער רמב"ם רעכנט זיי אויס אין הל' דעותי בנוגע צו אַ חכם, און בהתבוננות קלה כאַפּט מען זיך אַז די פרטים הנ"ל זיינען נוגע צו חינוך פון אַ בן קטן פון אַ בת קטנה, ווי נאָר זיי האָבן עפּעס אַ שייכות צו חינוך באיזה ענין שיהי'. ד.ה. אַז אַן אמת'ער מחנך איז נוגע ווי אזוי זיין קינד - אַדער "לבניך אלו התלמידים" והתלמידות - פירט זיך אין יעדער רגע פון דעם גאנצן מעל"ע.

יסוד הי"ב פסוקים

גם ילדים קטנים יכולים להבין ענינים בתורה

ז. אנהויבנדיק פון דעם ענין פון תורה, וואס זי איז חיינו ואורך ימינו", איז דאָך דאַס פאַראַןאויך ביי אַ קטן וקטנה שבבני ובנות ישראל, וואָס מ'קען מסביר זיין יעדן קינד, אפי' אַ קטן שבקטנים, אַן ענין פון תורה שבכתב, אַן ענין פון תורה שבעל פה, ביז אַ הלכה אין שו"ע, און ניט אז דאָס איז אַן ענין וואָס "איתתא בהדי שותא פלכא", וואָרום ס'רעדט זיך דאָך וועגן אן ענין פון חסידות, אַן ענין פון תניא, יעדערן

לפי ערכו, אָבער עס קען זיין אין דערויף אַ הבנה והשגה אפי' פאַר אַ פיצל קינד בשנים, און בפרט כידוע דער מאמר פון כ"ק מו"ח אדמו"ר אז אפי' אַן ענין וואָס דער נפש למטה פארשטייט דאָס ניט, איז בשעת ער איז עולה לתורה (וואָס דעמולט אין די שיחה האָט זיך גערעדט וועגן עלי' לתורה), איז דער רוח זיינער עולה אין עולם היצירה וכו', ביז אז זיין יחידה איז עולה אין עולמות הא"ס, און דארטן פארשטייען זיי וואָס איז די עלי' און וואָס דערגרייכן זיי וכו'. און עד"ז איז אויך בנדו"ד בנוגע צו קטנים וקטנות.

*

שהילדים ידעו ענינים בתורה בע"פ ויסבירו אותם גם לחבריהם

וואָס בנוגע צו תורה שבכתב ווערט דאָך גלייך אַ שאלה אז "דברים שבכתב אי אתה רשאי לאומרן בע"פ"י", דארף מען אויסקלייבן אַזאַ ענין וואָס איז מותר לאומרו בע"פ, און פועל'ן ביים קינד אז בכל זמן פנוי ביום זאל ער דאָס זאָגן, אָדער דאָס איבערטראכטן, און ער זאָל דאס אויך מסביר זיין צו זיין חבר אָדער צו איר חבר'

*

השפעת הילדים אחד על השני ע"י הפסוקים

וכאמור אָפּרעדן מיט דעם קינד, וואָס יעדער קינד האָט בטבע אז ער חבר'ט זיך מיט נאָך קינדער, און ער וויל באַווייזן אַז ער האָט אַן ענין וואָס ער קען מיט אים מושל ושולט זיין עליהם, קען מען דאָך אויסנוצן דעם ענין אין קדושה, אז ער זאָל מחנך זיין זיינע חברים אין דעם ענין פון תורה שבכתב, אָדער תורה שבע"פ, וואָס זיי ווייסן נאַך ניט, און דערנאך מצד "קנאת סופרים תרבה חכמה", וועט דער צווייטער קינד אויך נתעורר ווערן, אַז אויף מאָרגן, זאל ער אים מסביר זיין, מחנך זיין, און לערנען אַן ענין וואָס ער האט זיך דערוואוסט, און דער חבר זיינער האַט נאַך ניט דערוויילע די ידיעה בזה.

*

ע"י הפסוקים יהיה אצל הילדים ענין תורתו אומנתו

וואָס דעמולט קען מען אויפטאָן בנוגע צו קינדער, ביי זיי זאל זיין לפי הציור שלהם, אַ ענין נפלא פון תורתו אומנתו, אז "בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך", און ווען ער שפילט זיך מיט א חבר, דערמאנט ער זיך מיט אַמאָל אַ פסוק פון תורה שבכתב, א ענין פון תורה שבע"פ, אַ ענין פון תניא, וואָס ער פֿאַרשטייט דאָס אין זיינע - אַזוי געגרופענע קינדערשע אותיות, וואָס אין דערויף איז אבער בהאלטן דער פנימיות ואמיתיות הפירוש פון די אלע שישים רבוא פירושים וואָס איז דא אויף יעדער ענין בתורה כמבואר בכתבי האריז"ל".

*

טבע הילדים לעשות הכל עם חיות

און טאָן דאָס אין אַן אופן פון חיות, ווי דער טבע פון אַ קינד איז אַז אין יעדער ענין וואָס ער טוט קאָכט ער זיך אין דעם, ביז וואַנעט אַז דאס ווערט אין א שטורעם פון מדות", וואָס דאָס האָט דאָך אין זיך אויך די מעלה וואָס דעמולט שטייט ער אין דערויף אָן אַ מדידה והגבלה, וואָס דעמולט איז דאס אין אַן אופן אַז גם כי יזקין לא יסור ממנה", אז ער איז שייך צו יציאה ממיצרים וגבולים, למעלה ממדידה והגבלה - כשיגדל.

*

מפי עוללים ויונקים יסדת עוז

און אט דעמולט ווערט "מפי עוללים ויונקים יסדת עוז", אָט דאָס ווערט דער יסוד פון "אין עוז אלא תורה", ביז צו עוז כפשוטו וואָס "ה' עוז לעמו יתן", אז אין אלע זייערע ענינים, ווערן אידן די "עזין שבאומות", אז מ'ווערט ניט נתפעל פאַר מאה ועשרים ושבע מדינות, דערפון וואָס "רגשו גויים ולאומים יהגו ריק", און זיי פירן אויס - זייענדיק טאקע נאָך אין גלות "מפוזר ומפורד בין העמים", איז דאָס אָבער אַן עם אחד, און ער איז אין אַן אופן פון ישנו, ער איז אַ מציאות חזקה, דערפאר וואָס "דתי המלך" בשר ודם "אינם עושים" דאָס איז

ניט מתאים צו די דתות פון מלכו של עולם, פון מלך ממה"מ הקב"ה בכבודו ובעצמו.

***

מעשה בפועל

יד. וואָס דאָס איז די נקודה בנוגע לפועל, אז מהנכון והטוב און ס'איז אַן ענין נחוץ ביותר וכו', אז מ'זאל אויסקלייבן אט די וואָס זיינען שייך דערצו, און ווי דער אַלטער רבי שרייבט אין הקדמה פון תניא בנוגע צו כל עניני קדושה, אז ס'זאל ניט זיין קיין שפלות של שקר, אַז ער זאָל פפראַוועווען עניוות וכו', און זאגן מי אני ומה אני וכו', איז די ערשטע זאָך דאַרף ער טאָן, און דערנאך וועט אַ צווייטער מחליט זיין צי ס'איז געוונג, אָדער ס'דארף האָבן שיפור, אָדער מ'דארף האָבן בעסער וכו', אָבער ס'איז אַ זיכערע זאָך אַז יעדערער קען אין דערויף עפּעס טאָן, און דערנאך אט די וואָס זיינען שייכות דערצו - וכאמור לעיל איז יעדערער דערצו שייך – זאלן געפינען קינדער בשנים אָדער קינדער בידיעות וכו' - אנהויבנדיק פון זיך אליין - און מוסיף זיין אין זייער חינוך פי כמה וכמה, ביז אין אַן אופן פון דילוג וקפיצה כנ"ל.

(משיחת יום ה' ליל אדר"ח אייר, ה'תשל"ו)

מעלת טבע הילדים בנוגע לחינוך אחרים

וואָס קינדער האָבן דאָך בטבע אַז יעדער זאַך וואָס זיי טוען, טוען זיי דאָס מיטן גאַנצן וועזן, מיט זיין גאנצע מציאות, און ביי אים איז ניטא אַ מציאות פון טאָן אַ זאַך מצד א זייטיקע כוונה, וואָרום אַז ער האָט אַ זייטיקע כוונה, טוט ער דעם זייטיקן ענין, ער האָט ניט קיין שייכות צו דיפלאַמטיא, און צו אט די אלע ענינים וואס זיי קומען מצד דערויף וואָס "וידעו כי ערומים הם", וואָס דאָס איז אַן ענין וואָס שטאַמט פון דעם נחש, משא"כ א קינד האָט ער אין זיך דעם טבע התמימות, איז בשעת ער וויל אַ זאַך, שרייט ער בקול גדול אַז ער וויל די זאַך, און אז ער טוט אַ זאך, טוט ער דאס אינגאנצן, אָן קיינע זייטיקע ענינים בזה.

און בטבע האָט ער אין זיך די תנועה אַז ער וויל זיך חבר'ן מיט קינדער וואָס זיינען בגילו, אַדער מער וויניקער אין זיינע יאָרן, און ער וויל זיי

דערציילן מיט התפעלות אט דאָס וואָס ער האָט זיך ערשט דערוואוסט - אויב זיי ווייסן ניט דערפון, וואָס דערפאר איז דורך דערויף איז לייכט מאַכן פון אים אַ מחנך, אַז ער זאָל משפיע זיין אויף די קינדער בסביבתו, און געבן אים אַזוינע ענינים וואס ער ווייסט נאָך ניט, איז מצד דערויף וואָס ביי אים וועט דאס זיין אַ חידוש, ווערט ער דערפון גלייך אין אַ התפעלות, און ער גייט גלייך אוועק מפרסם זיין וועגן דערויף צו אַלע זיינע חברים, אָדער אַ מיידל צו אַלע אירע חבר'טעס, וואָס אָט דאָס איז פון די ריכטיגע פעולות אין חינוך, ווארום דאס זיינען דברים היוצאים מן הלב.

*

נתינת פרסים לילדים המתעסקים בזה

וואָס דערפֿאַר וואָלט מען געדארפט גלייך קובע זיין פרסים ספעציעל פאַר די קינדער וואָס מ'ציט זיי אריין אין עבודת החינוך, וכאמור לעיל אַלע קינדער וואָס זיי זיינען פאַר בר מצוה אָדער פאר בת מצוה, בעט מען און מ'איז מציע, און מ'איז מפציר, און מ'איז לוחץ, אַלע ערלעיי לשונות, אז יעדער פון זיי זאל באַקומען דריי מטבעות, כל אחת - אָדער בשוה פון אחד, אָדער בשוה פון עשר, און מ'זאל זיי מסביר זיין אַז איינע זאָלן זיי אָפּגעבן אויף צדקה, און די אנדערע צוויי איז דאס דערפאר וואָס זיי וועלן זיך משתדל זיין אין עניני חינוך, בנוגע צו זייערע חברים אָדער מיידלאך בנוגע צו זייערע חבר'טעס, ועד"ז פרסים אין אַן אופן המתאים פאַר די גדולים בשנים, וואָס דארפן אנקומען צו א פרס כדי זיי זאלן טאָן אין דערויף מיטן גאנצן מרץ המתאים.

(משיחת ל"ג בעומר (בעת הפאַראַד), ה'תשל"ו)

השליחות הזכות והאחריות של הילדים לחנך אחרים

ד. דערפון פאַרשטייט מען די גרויסע שליחות, און דעם גרויסן זכות און אחריות וואָס ליגט אויף תלמידים:

זיי זיינען אַזוי ווי תלמידים פון רבי עקיבא'ן. זיי זיינען די אין וועלכע ס'הייגגט אָפּ אויפבויען אַ וועלט - וואָס אַזוי איז זי פוסט און וויסט - אַז זי זאָל ווערן אַ וועלט ווי עס דאַרף צו זיין.

און דורך זיי זאָלן איבערגעגעבן ווערן די גרעסטע און טיפסטע געדאַנקען פון תורה (פון אָנוווייזונג און לערנען) פאַר זיי אַליין, און דורך זיי, צו די אַלע וואָס געפינען זיך אַרום זיי.

*

מעלת ידיעת הפסוקים בע"פ

ו. וויבאַלד אַז מ'דאַרף האָבן אַז יעדער טאָג זאָל מען אויפטאָן אַ גוטע זאַך (ווי גערעדט פריער), אָנהויבענדיק פון דעם ערציען זיך, און דעם אַרום זיך - האָט מען פאָרגעשלאָגן, און געבעטן ביי אַלעמען, אַז מ'זאָל אויס'חזר'ן ענינים פון תורה אויף אויסענווייניק, כדי אַז אפילו אויב מ'האָט ניט לעבן זיך אַ ספר אויף אַריינקוקן אינעווייניק, זאָל מען קענען פון זכרון - וויבאַלד אַז מ'האָט דאָס אויסגע'חזר'ט - דערמאָנען זיך וואָס ס'שטייט אין תושב"כ און אין תושבע"פ, ווייניקיסטנס איין פסוק, איין מאמר חז"ל, און וואָס מערער איז אַלץ בעסער, און דערנאָך איבערזעצן דאָס אין דער אויפפירונג פון זיך אַליין און פון דעם אַרום זיך.

יש להוסיף עוד ששה פסוקים

ווי גערעדט פריער אַז ס'דאַרף צוקומען אַלץ מערער און מערער, איז אין צוגאָב צו די פסוקים און מאמרי חז"ל, וועגן וועלכע ס'האָט זיך גערעדט ביז איצטער אויף אויס'חזר'ן אויף אויסענווייניק, איז אַ גלייכע זאַך אַז מ'זאָל אויס'חזר'ן ווייניקסטנס נאָך צוויי פסוקים, און צוויי מאמרי חז"ל, און אויך צוויי מאמרים פון דעם אַלטן רבי'ן, וועגן וועלכע ער שרייבט אין פרק **ל"ג** (דריי און דרייסיקסטן פרק) פון זיין ספר התניא.

הפסוקים יאירו את החיים היום יומיים

בשעת אַז מען וועט דאָס וויסן אויף אויסענווייניק, צוזאַמען מיט די ענינים און די מאמרים וואָס מ'האָט אויסגע'חזר'ט ביז איצטער, וועט דאָס באַלייכטן דעם טאָג טעגליכן לעבן פון דעם תלמיד און די תלמידה, אַז זיי זאָלן נאָך מערער טאָן אין ליכטיג מאַכן מיט "נר מצוה ותורה אור", מיט תורה און מצוות און אידישקייט, אַז די וועלט זאָל ניט זיין קיין "עולם שמם", נאָר אַ וועלט אויף וועלכע דער אויבערשטער וועט זאָגן אַז דאָס איז זיין דירה.

פסוקים שיש להם שייכות ישירה לחיי היום יום

ז. וואָס דערפאַר איז דער פאָרשלאָג און די בקשה אַז מ'זאָל צוגעבן - צו די ענינים וואָס מ'האָט שוין אויסגע'חזר'ט ביז איצטער - די פסוקים און מאמרים וואָס האָבן אויך אַ דירעקטע שייכות צו דעם טאָג טעגליכן לעבן.

*

י"ב הפסוקים יאירו את הדרך ויביאו שמחה וחיות

יב. און ווי געזאָגט פריער אַז אָט די זעקס ענינים: די צוויי פסוקים, די צוויי מאמרי רז"ל, און די צוויי אָנווייזונגען פון דעם אַלטן רבי'ן - דאַרפמען איינקריצן אין זכרון, און צוזאַמען מיט די זעקס ענינים וואָס מ'האָט איינגע'חזר'ט פון פריער, וועט דאָס באַלייכטן די וועג, און צוגעבען שמחה און לעבעדיקייט, אויף דורכפירן די שליחות וואָס יעדער אידישע אינגעלע און מיידעלע האָט, אויף טאָן מיט זיך, און אויפטאָן מיטן אַרום, און אויפטאָן מיט דער גאַנצער וועלט, אַז די גאַנצע וועלט זאָל זיין אַ דירה לו בתחתונים.

(משית יום א' פרשת אמור, ב' אייר, תפארת שבתפארת, ה'תשל"ו)

מפי עוללים ויונקים יסדת עוז להשבית אויב ומתנקם

(אחרי אירוע אנטבה) להשבית אויב ומתנקם באופן שאין עוד מציאות של אויב

ווי געֶרעדט פריִער אַז דער ענין פון בטחון איז ניט נאָר אַז אויב ס'וועט ח"ו טרעפן נאָך אַן ענין כדוגמתו, זאָל מען זיין צוגעגרייט און וויסן וואָס מ'דאַרף דעמאָלט טאָן, נאָר דער בטחון איז דאָך אויף מפחיד זיין דעם אויב, ס'זאָל זיין "תפול עליהם אימתה ופחד בגדול זרועך ידמו כאבן, אַז מ'דאַרף נעמען די מיטלען פון בטחון אין אַן אופן אַז מלכתחילה זאָל ווערן דער "להשבית אויב ומתנקם", ווי ס'שטייט דער טייטש פון "יום השבת" אַז דאָס איז שביתה פון מזיקים, עד"ז בנדו"ד, אַז ס'ווערט אויס מציאות פון אויב ומתנקם.

העצה לזה היא 'מפי עוללים ויונקים יסדת עוז'

וואָס די עצה דערצו איז, כמדובר כמה פעמים אַז ס'דאַרף זיין "מפי עוללים ויונקים יסדת עוז", וואָס דאָס פּועל'ט דעם "להשבית אויב ומתנקם".

*

צריך להיות גם ענין יוצאי צבא

נאָר דאָ זעט מען בגלוי ווי אַזוי דער קס"ד איז אויך אַן ענין, אַז נאָך דערויף וואָס ס'איז דאָ דער מפי עוללים ויונקים יסדת עוז, דאַרף מען האָבן אויך דעם מורא "להשבית אויב ומתנקם", אַז ס'זאָל זיין יוצאי צבא בישראל, בדוגמא ווי ס'איז געווען דעמאָלט אַז כדי ס'זאָל זיין דער מפי עוללים ויונקים יסדת עוז, וואָס אין עוז אלא תורה, האָט מען ביחד עם זה געמוזט האָבן די וואָס האָבן מיסד געווען די חדרים, ביז צו דעם בעל השמחה והגאולה, מ'האָט געמוזט האָבן מלמדים, מ'האָט געמוזט האָבן געלט אויף אויסהאַלטן די חדרים, מ'האָט

געמוזט האָבן די אַלע תכסיסים אַז מ'זאָל קענען לערנען אע"פ וואָס בגלוי האָט מען ניט געלאָזט וכו',

עיקר הפעולה והנצחון הם ע"י העוללים ויונקים

וואָס די אַלע ענינים האָבן עוללים ויונקים ניט געקענט טאָן, אויף דעם האָט מען געמוזט האָבן דוקא בעלי דעה, בעלי מסירות נפש, בעלי תכסיסי מדינה וכו', וואָס דערפאַר זאָגט ער אין דעם מאמר אַז ס'איז דאָ די קס"ד, וואָרום מ'דאַרף דאָך אויך האָבן דעם ענין הטפל די וואָס מאַכן דעם גאַנצן אַרום, וואָס דאָס קענען עוללים ויונקים ניט טאָן, אָבער אין וואָס באַשטייט דער עיקר הפעולה פון להשבית אויב ומתנקם, טוט זיך דאָס אויף דורך עוללים ויונקים.

וכידוע וואָס דער בעל השמחה והגאולה איז מבאר אין די המשך פון מאמרים פון יום הילולא יו"ד שבט, אַז דער נצחון המלחמה בפועל טוט זיך אויף דורך אנשי הצבא, אע"פ וואָס די מעדאַלן און די אותות הכבוד וכו' גיט מען דערנאָך די מפקדים. וואָס די אנשי הצבא דאָ, זיינען די עוללים ויונקים, וואָס דורך זיי ווערט דער יסדת עוז להשבית אויב ומתנקם.

*

עי"ז יהיה לא רק 'ללמוד' אלא גם 'ללמד'

און אויף דערויף זאָגט מען "יסדת", דאָס לייגט דעם יסוד אַז דערנאָך וועלן די גדיים ווערן תיישים, און ס'וועט ווערן דערפון ניט נאָר תורה ללמוד, נאָר אויך ללמד, וואָס דעמאָלט ווערט דאָס אָנגערופן תורת חסד, כמבואר אין מדרשי רז"ל.

וואָס דאָס הויבט זיך אָן דערפון וואָס ס'איז דאָ דער יסדת עוז ביי קליינע קינדער, אָנהויבנדיק פון משהתינוק מתחיל לדבר לערנט מען מיט אים "תורה צוה לנו משה", וואָס דער צוגרייטונג דערצו איז די הנהגה מיט אים נאָך פון פריער, און דערנאָך קומט דער המשך, ביז אַז ער איז אַ טופח ע"מ להטפיח, אַז ער ווערט אַ מחנך פון עוללים ויונקים.

שהילד יהיה מחנך כשהוא עדיין עולל ויונק

און דערנאָך זאָגט מען נאָך מער, אַז אויך בשעת ער איז נאָך אַן עולל ויונק, דאַרף ער שוין ווערן דעמאָלט אַ מחנך.

*

חוברות הי"ב פסוקים

שיהיה מקום לכתוב לה' הארץ ומלואה ושמו

ועד"ז אויך אין די חוברות פון די י"ב פסוקים ומאמרי חז"ל וכו', וואָלט געווען כדאי אַז בשעת מ'וועט זיי איבערדרוקן נאָך אַמאָל, זאָל דאָרטן זיין אַ מקום פנוי, אָדער אַן עמוד, וואָס דער קינד וועט קענען אַריינשרייבן בנוסח הידוע אַז "לה' הארץ ומלואה", און דערנאָך זאָל ער שרייבן "מספרי" פון דעם קינד (אַ אינגעלע אָדער אַ מיידעלע).

שיהיה מקום לרשום על מי השפיע ללמוד י"ב הפסוקים, ענייני תורה ומצוות ובכלל

און ס'זאָל אויך זיין אַ מקום פנוי (אָדער אויף דעם זעלבן עמוד אָדער אויף אַן אַנדערע עמוד) וואָס דאָרטן זאָל ער קענען צושרייבן אַז ער האָט משפיע געווען אויף פלוני בן פלוני, אָדער אויף פלונית בת פלוני, אַז זיי זאָלן אויך חזר'ן די י"ב ענינים, אָדער אַז מ'וועט לערנען תורה און מקיים זיין מצוות לפרטיהם.

און בשעת ער וועט האָבן די חביבות פון פאַרשרייבן דאָס על פנקסו, וועט ער זיך מערער קאָכן אין דערויף, וועט דאָס אַרויסקומען אין פועל אין אַן אופן פון המרבה ביז אין הרי זה משובח.

(משיחת י"ג תמוז ה'תשל"ו)

יובל לשנת החינוך

50

מוקדש לזכות כל השלוחים
והמחנכים העוסקים
במבצע חינוך

משרד החנוך

OFFICE OF EDUCATION

מרכז לעניני חנוך

MERKOS L'INYONEI CHINUCH

SUITE|302

צבאות ה'

ARMY of HASHEM

WE WANT MOSHIACH NOW!